

[Aksel Larsen.]

end vil opsluge de sidste Lønforhøjelser, Arbejderne fik. Disse Lønforhøjelser fik Arbejderne ikke engang som Forskud, men som en højst tiltrængt Efterbetaling paa allerede indtraadte Prisstigninger. Man kan roligt sige, at alene paa Grund af Sterling- og Kronefaldet staar vi over for nye store Prisstigninger. Jeg er derfor meget betænkelig ved det, der er sket, og mener, at Regeringen har gjort Landet og Folket en daarlig Tjeneste ved paa den Maade at lade Kronen gaa yderligere ned, og jeg vil finde det ønskeligt, om Regeringen her vil afgive en ubetinget og utvetydig Erklæring om, hvilken Valutapolitik den agter at følge i den kommende Tid.

Jeg vil dernæst sige om selve Lovforslaget, at det forekommer mig noget ufuldstændigt. Jeg vil anse det for ønskeligt, at det bliver nærmere udformet i de forskellige Paragraffer, hvad der forstaaes ved dem, eller hvorledes de skal administreres, eller i det mindste, at vi faar Udtalelser fra den højtærede Minister desangaaende. Jeg tænker paa det, som det ærede Medlem Hr. Hassing-Jørgensen ogsaa var inde paa, om det ikke vilde være rimeligt at sørge for, at Forbrugerinteresserne blev direkte repræsenteret i det Raad, som skal nedsættes og have temmelig stor Myndighed. Jeg efterlyser i det hele taget Udtalelser om, hvorledes man nærmere har tænkt sig dette Raad sammensat. Der staar, at det skal bestaa af Repræsentanter for vedkommende Ministerier og Erhvervslivet samt af fire af Rigsdagen i Overensstemmelse med Grundlovens § 45 valgte Medlemmer, og at der endvidere kan tilforordnes Raadet saadanne Medlemmer, hvis Sagskundskab skønnes at være af Betydning. Hvad skjuler der sig under denne Betegnelse: Erhvervslivet? Har man f. Eks. tænkt sig at lade Fagforeningerne faa Repræsentanter, idet de udgør 500 000 Medlemmer omtrent? Det vilde vel ikke være urimeligt, om man paa Forhaand sikrede sig, at Fagforeningerne fik Repræsentanter i dette Raad.

Dernæst vil jeg spørge, om det ikke er hensigtsmæssigt at ændre § 6. Der staar, at Overtrædelse af denne Lov straffes med Bøder, Hæfte eller Fængsel; men jeg kan ikke finde noget om, hvor meget Bøde, hvor meget Hæfte eller hvor meget Fængsel, og jeg vil gerne spørge, om det ikke vilde være hensigtsmæssigt at indrette Loven saaledes, at den almindelige borgerlige Straffelov kom til Anvendelse ved Overtrædelser af denne Lov og i det hele taget af den Lovgivning, som vi kommer til at beskæftige os med i

de kommende Dage. Jeg stiller ogsaa dette Spørgsmaal, fordi jeg udmærket vel erindrer, hvordan Forholdene var under Krigstiden, og fordi det forekommer mig, at Overtrædelser af denne Lovgivning ikke bør straffes ringere end andre Forbrydelser mod Samfundet.

Men jeg vil i øvrigt sige, at det er vanskeligt for os Kommuniste at udtale os om Rækkevidden af Loven. Det er vanskeligt for os, fordi selv om den dertil indrettede Dagspresse nok saa tit meddeler, at Statsministeren har forhandlet med Partiformændene, passer det ikke. Der har været ført visse absolut hemmelige Forhandlinger bag lukkede Døre med Repræsentanter for en Del af Rigsdagens Partier, og disse Forhandlinger har ikke blot drejet sig om denne Lov og om Sterlingkursen, men ogsaa om mange andre Spørgsmaal. Vi kender ikke disse Forhandlinger, det er meget lidt, der er sivet ud. Vi er klar over, at der er Uenighed, men vi er ude af Stand til at udtale os om, hvor det bærer hen.

Man maa altsaa ikke forlange, at vi paa det nuværende Tidspunkt skal tage nogen afgjort eller afgørende Stilling til dette Lovforslag. Vi maa først have at vide, hvad der ligger i det, hvilken Baggrund det har, hvilke Aftaler der er truffet, eller hvilke Aftaler man er i Færd med at forhandle om. Hvis man ikke kender til dette, kan man heller ikke dømme om, hvordan Loven vil blive administreret. Man kan altsaa ikke dømme om dens Konsekvenser for Borgerne. Derfor maa vi forbeholde os vor Stilling til Lovforslaget.

Jeg haaber, at enten Debatten nu eller Debatten ved anden Behandling vil give os de Oplysninger, jeg her har efterlyst, men jeg vil samtidig henstille til Overvejelse, om man ikke i Anledning af Sagens Vigtighed skulde sammensætte det Udvalg, der formodentlig skal nedsættes, anderledes, end man plejer at sammensætte Udvalg her i Tinget. Det vilde være rimeligt, om vi fik Repræsentanter i dette Udvalg, og vi ved jo fra et tidligere Tilfælde, at det kan lade sig gøre. Der er intet som helst teknisk til Hinder for det, og jeg synes, at de, som i denne Tid taler saa meget om Nødvendigheden af Samling, om Ansvarsbevidsthed og den alvorlige Time, ogsaa nu i Gerning, hvor det drejer sig om dette vigtige Spørgsmaal, burde give Udtryk for, at de mener noget med disse mange Ord.

Frits Clausen: Jeg har allerede i Gaar paa mit lille Partis Vegne meddelt, at vi selv om vi kunde lægge Regeringen Hindrin-